

İstasyon İnsanları

Teoman

Ruhi'dir benim adım hiç çıkamam evimden
Dostlar uydururum hayali mutluyumdur bu yüzden
Bir çiçek dürbününden insanlara bakarken
Bir gün bir istasyon gördüm trenleri geciken
Yolcular ellerinde tek gidişlik bir bilet
Henüz bilmeseler de hayat bundan ibaret

İstasyon insanları buradalar tesadüfen
Aynı rüyayı görüp ayrı yerlere giden

Eskiden çok eskiden ben daha çok küçükken
Henüz cennet plajı otopark olmamışken
Mercanların arasında küçük balıklar vardı
En güzelleri el boyunda kavuniçi olanlardı
Bir gün bir rüya gördüm o kavuniçi balık benmişim
Büyümem beklenmeden afiyetle yenmişim

İstasyon insanları buradalar tesadüfen
Aynı rüyayı görüp ayrı yerlere giden

Ruhi'dir benim adım
Bir sırrım var saklarım
Ama görünce anlarsınız
Yalnız dikkat acımayın acınmak canımı en çok acıtandır

İstasyon insanları buradalar tesadüfen
Aynı rüyayı görüp ayrı yerlere giden